

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 4 lutego 2026 r.

Poz. 631

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-II.4131.2.451.2025 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 30 stycznia 2026 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r., poz. 1153 późn. zm.).

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

uchwały Nr 189/XXI/2025 Rady Miejskiej w Narolu z dnia 18 grudnia 2025 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego część terenów miasta Narol.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 18 grudnia 2025 r. Rada Miejska w Narolu podjęła uchwałę Nr 189/XXI/2025 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego część terenów miasta Narol. Badana uchwała wraz z załącznikami oraz dokumentacją prac planistycznych wpłynęła do organu w dniu 31 grudnia 2025 r.

W dniu 22 stycznia 2026 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze zmierzające do stwierdzenia nieważności przywołanej uchwały. Organ nadzoru dokonał oceny omawianej uchwały na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. 2024 r. poz. 1130), zwanej dalej u.p.z.p., w związku z ustawą z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1688). Stosownie do regulacji art. 28 ust. 1 u.p.z.p. istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Zasady sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego należy rozumieć jako merytoryczną jego zawartość (część tekstowa i graficzna), określoną w art. 15 u.p.z.p., tj. zawartych w nim ustaleń, a także standardów dokumentacji planistycznej. Natomiast tryb uchwalania planu, określony w u.p.z.p., odnosi się do sekwencji czynności podejmowanych w toku procedury planistycznej, gwarantujących możliwość udziału zainteresowanych podmiotów w procesie planowania poprzez składanie wniosków i wnoszenie uwag do projektu planu. Po dokonaniu analizy postanowień uchwały pod względem ich zgodności z prawem zasignalizować wypada, że przedmiotowa uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem zasad sporządzania planu miejscowego.

Zwrócić należy uwagę na fakt, że w załączniku nr 1 do uchwały stanowiącym rysunek planu wskazano linie elektroenergetyczne średniego napięcia ze strefami technicznymi. Niemniej jednak nie ustalono ograniczeń w zabudowie i zagospodarowaniu dla terenów, na których znajdują się ww. strefy. Oznaczenie ww. stref technicznych nie jest wymagane w polskim prawodawstwie, a ich wrysowanie na przedmiotowym rysunku planu stanowi wyłącznie władztwo planistyczne gminy. Brak ww. ograniczeń i zasad zagospodarowania stanowi istotne naruszenie art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w brzmieniu obowiązującym przed 24 września 2023 r., z którego wynika, iż w planie miejscowym określa się obowiązkowo szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia

w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy. Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie określa potrzeby ustalenia strefy ochronnej dla linii elektroenergetycznej. Obowiązek taki nie wynika również z innych obowiązujących przepisów prawa. Zatem, skoro na podstawie powszechnie obowiązujących przepisów prawa, nie można ustalić szerokości strefy od linii elektroenergetycznej, to nie może ona stanowić elementu miejscowego planu. W przypadku, kiedy wrysowuje się również strefę techniczną i ustala się dla niej szerokość, jest to decyzja planistyczna gminy, której konsekwencją jest konieczność ustalenia zasad zagospodarowania w tej strefie. Zatem w niniejszym planie, stosownie do art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w związku ze wskazaniem na rysunku planu, strefy technicznej, należało ustalić warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy. Jak podkreślił Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 18 grudnia 2020 r., sygn. akt II OSK 1259/20, miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, stanowiący akt prawa miejscowego, powinien być sformułowany w sposób jednoznaczny i zrozumiały, tak aby nie wywoływać wątpliwości interpretacyjnych. Przyszły inwestor, podobnie jak i inne podmioty, powinien bowiem mieć możliwość "odczytania" planu miejscowego bez konieczności sięgania do innych przepisów, w tym przepisów ustaw.

W przedmiotowej uchwale brak jest ustalenia zasad kształtowania zabudowy i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu oznaczonego symbolem 1ZL – lasy, co stanowi naruszenie art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. W § 11 pkt 3 uchwały na terenie 1ZL – las dopuszczono realizację budowli wykorzystywanych dla potrzeb gospodarki leśnej nie przyjmując żadnych wskaźników w zakresie wysokości.

W zakresie dokumentacji prac planistycznych zauważa się, że nie przedłożono dowodu udostępnienia informacji o obwieszczeniu w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości, o podjęciu uchwały w sprawie przystąpienia do sporządzenia przedmiotowego planu, zgodnie z wymaganiami wynikającymi z art. 17 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Dodatkowo zwraca się uwagę na to, że w dokumentacji prac planistycznych brak jest dowodu potwierdzającego datę umieszczenia obwieszczenia w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości o wyłożeniu do publicznego wglądu projektu zmiany planu, o którym mowa w § 12 pkt 14 rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W związku z powyższym brak w tym przypadku dowodu potwierdzającego zachowanie terminu, o którym mowa w art. 17 pkt 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Ogłoszenie w prasie miejscowej o wyłożeniu projektu planu miejscowego do publicznego wglądu jest jedną z form poinformowania o wyłożeniu projektu planu miejscowego do publicznego wglądu i obowiązkowym elementem sporządzania planu miejscowego. Zawarte w nim informacje m. in. o możliwości składania uwag do projektu planu czy o udziale w dyskusji publicznej nad rozwiązaniami przyjętymi w projekcie planu, stanowią udział czynnika społecznego w procesie sporządzania i uchwalania planu miejscowego. Zaniechanie ogłoszenia w prasie miejscowej o wyłożeniu projektu zmiany planu miejscowego do publicznego wglądu przez Burmistrza Narola uniemożliwiło "osobom fizycznym i prawnym oraz jednostkom organizacyjnym nieposiadającym osobowości prawnej" składanie uwag dotyczących projektu zmiany planu, jak też pozbawiło ich wiedzy i możliwości uczestnictwa w publicznej dyskusji nad projektem planu.

W toku badania zgodności z prawem przedmiotowego planu w zakresie dokumentacji prac planistycznych stwierdzono, że w związku z podjęciem przez Sejmik Województwa Podkarpackiego uchwały Nr XIII/218/25 z dnia 31 marca 2025 r. w sprawie uchwalenia Audytu krajobrazowego województwa podkarpackiego, brak jest ponowienia uzgodnienia projektu planu z Zarządem Województwa w zakresie uwzględnienia wyników ww. audytu krajobrazowego, co istotnie narusza art. 17 pkt 6 lit. b tiret dziewiąty ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 24 września 2023 r. Procedura planistyczna jako specyficzny rodzaj postępowania prawotwórczego przewiduje konieczność dokonania szeregu czynności prawnych oraz materialno-technicznych mających na celu zagwarantowanie, że w toku tworzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gmina uwzględni stanowisko innych organów administracji publicznej oraz będzie miała na uwadze interesy osób bezpośrednio zainteresowanych rozstrzygnięciami danego planu miejscowego. Obligatoryjnym elementem procedury planistycznej jest wskazane m.in. w art. 17 pkt 6 lit. b tiret dziewiąty u.p.z.p. uzgodnienie projektu planu miejscowego z zarządem województwa w zakresie uwzględnienia rekomendacji i wniosków zawartych w audycie krajobrazowym. W orzecznictwie sądów administracyjnych przyjmuje się jednolicie, że pominięcie etapu uzgodnień stanowi istotne naruszenie trybu uchwalania planu miejscowego. Ustawodawca, nakazując organowi wykonawczemu gminy uzgodnienie projektu planu ze wskazanym

organem określił konsekwencje prawne takiego uzgodnienia. Nie uzgodnienie projektu planu przez uprawniony organ, zgodnie z dyspozycją art. 17 pkt 6 lit. b tiret dziewiąty u.p.z.p. skutkuje, co do zasady, nieważnością uchwały rady w całości.

Ponadto brak jest opracowania ekofizjograficznego, sporządzanego na podstawie art. 72 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54), na cele niniejszego projektu zmiany planu, co nie pozwala na potwierdzenie wykonania przez Burmistrza czynności obowiązkowych przed przystąpieniem do prac nad dokumentem planu, wymaganych przepisem tej ustawy. Zasygnalizować należy także, że w zakresie załącznika Nr 3 do niniejszej uchwały, stanowiącego dane przestrzenne, a) plik GML nie został podpisany – załącznik GML należy podpisać podpisem otoczonym (umieszczonym wewnątrz dokumentu), który nie zmienia rozszerzenia pliku; b) APP zawiera informacje o dokumencie uchwalającym - w danych APP stanowiących załącznik do uchwały nie ujawnia się uchwały przyjmującej APP, dokument reprezentujący uchwałę przyjmującą należy dodać dopiero w momencie jej wejścia w życie; c) zawierają atrybut „obowiązuje Od” – na etapie przyjmowania APP nie należy dodawać atrybutu „obowiązuje OD”, atrybut ten powinien zostać uzupełniony. Dodatkowo należy wskazać, że zastosowana przez organ skala 1: 2000 nie odpowiada w pełni dyspozycji normy prawnej wynikającej art. 16 ust. 1 u.p.z.p., co jednak z uwagi na brak jednoznacznych wątpliwości interpretacyjnych, nie może zostać uznane za istotne naruszenie prawa i implikuje jedynie wskazanie Radzie Miejskiej w Narolu wadliwości planu w tym zakresie. Zgodnie z ww. przepisem, plan miejscowy sporządza się w skali 1:1000, a jedynie w szczególnie uzasadnionych przypadkach dopuszcza się stosowanie map w skali 1:500 lub 1:2000. Wskazać należy, że cel unormowania art. 16 ust. 1 u.p.z.p. polega na tym, aby rysunek planu miejscowego był czytelny i nie powodował wątpliwości interpretacyjnych w odniesieniu do przeznaczenia terenów objętych tym planem. Sporządzenie części graficznej planu miejscowego w skali 1:2000 bez wskazania okoliczności uzasadniających przyjęcie, że zachodzi "szczególnie uzasadniony przypadek", o którym mowa w art. 16 ust. 1 u.p.z.p., nie stanowi podstawy do stwierdzenia nieważności planu, jeśli mimo przyjęcia takiej skali rysunek planu jest czytelny, a odczytanie numerów działek objętych planem nie stanowi trudności (vide: wyrok NSA z dnia 23 sierpnia 2023 r., sygn. akt. II OSK 2886/20).

W ocenie organu nadzoru wskazane uchybienia zawarte w uchwale uchwały Nr 189/XXI/2025 Rady Miejskiej w Narolu z dnia 18 grudnia 2025 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego część terenów miasta Narol stanowią istotne naruszenia prawa co skutkuje stwierdzeniem jej nieważności w całości.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, ul. Kraszewskiego 4A, w terminie 30 dni od jego otrzymania.

z up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO

Magdalena Kryczka
Dyrektor Wydziału Prawnego i Nadzoru